

Robert Louis Stevenson (1850 – 1894): Ostrov pokladů (1883)

I. Beletristický text:

A. Literární druh a žánr, literárněhistorický kontext, umělecký směr / tvůrčí skupina, údaje o autorovi ve vztahu k dílu;

B. 1. Doba a místo (děje);

2. Kompozice;

3. Hlavní postavy a jejich charakteristika;

4. Námět, témata, hlavní motivy;

C. Jazykové zvláštnosti a kulturní souvislosti;

„Něco ti povím,“ hovořil dále. „Jen tohle, a nic víc. Byl jsem na Flintově lodi, když zahrabával poklad, on a ještě šest jiných – šest statných matrozů. Pobyli na ostrově skoro týden, my jsme zatím na milém Mroži křižovali poblíž. Jednoho krásného dne se ozval signál a na lodičce k nám připlul Flint úplně sám, hlavu ovínutou modrým šátkem. Zrovna vycházelo slunce, vypadal tam pod přídí bledý jako smrtka. Jen považ, on přijel, a těch šest bylo pod drnem. Jak to dokázal, to nikdo z nás neuhodl. Nejspíš samá rvačka, řež, vražda – on jediný proti šesti. Kormidelníkem byl Billy Bones, podnárodním Dlouhý John; zeptali se ho, kde je poklad, a on jim odsekl: ‚Jestli chcete, jděte na ostrov a zůstaňte si tam; loď, u všech hromů, odpluje za další kořistí!‘ Tak to řekl.

Před třemi lety jsem plul na jiné lodi, a tu jsme zahlédli tenhle ostrov. ‚Hoši,‘ řekl jsem, ‚je tady Flintův poklad, vystupme na břeh a najděme si ho.‘ Kapitánovi to nešlo pod nos, ale moji kamarádi jinak nedali a vystoupili. Dvanáct dní ho hledali a každý den mi víc spílali, až jednoho krásného jitra se všichni sebrali a odešli na loď. ‚A ty, Benjamine Gunne,‘ řekli mi, ‚tady máš pušku, lopatu a krumpáč. Zůstaň si tady a hledej Flintův poklad sám.‘

Jsem tady, Jime, tři léta, a za tu dobu jsem jedinkrát nevzal křesťanskou stravu do úst. Podívej se na mě, jen se na mě podívej. Vypadám na matroza? Říkáš, že ne. Taky že nevypadám, jářku.“

II. Nebeletristický text:

A. Funkční styl, obsah, účel, vztah k prvnímu textu;

B. Jazykové apod. zvláštnosti.

Kde se ukrývají pirátské poklady?

Existence pirátských pokladů je historickou skutečností, nalezeno jich však bylo jen málo. Příběhy hledačů těchto pokladů jsou často mnohem barvitější, než příběhy jejich skutečných „majitelů“. Jsou-li ovšem pravdivé!

Smolný úlovek kapitána Kidda

I když se o kapitánu Kiddovi vyprávějí mnohé děsivé historiky, nebyl krvelačným ani příliš úspěšným pirátem. V roce 1695 podepisuje v Londýně korzářskou smlouvu, která ho opravňuje zmocnit se kterékoliv pirátské nebo francouzské lodi, plující v mezinárodních vodách. Až v lednu roku 1698 se mu však daří první pořádný lup, když v Indickém oceánu přepadá arménskou loď Quedagh Merchant, která pluje z indické Kalkaty s nákladem vzácných látek, zlata, stříbra, diamantů a dalšího zboží. Příliš se mu to ale nevyplácí. Loď je sice vybavena francouzským průvodním listem, ale ve skutečnosti patří skupině vlivných arménských kupců, kteří si to nenechávají líbit a stěžují si až u samotného indického panovníka, Velkého mogula Aurangzeba. Vzniklý skandál pak výrazně ohrožuje obchodní zájmy Angličanů v Indii a tak je Kidd prohlášen „pirátem mimo zákon“.

Na ukořistěné lodi poté doplouvá do Karibského moře a u ostrova Catalina nedaleko haitského

pobřeží ji údajně potápí. Někde poblíž pak, podle svého tvrzení, ukryvá větší část uloupených cenností. V té době už sice ví, že je hledaným psancem, netuší však, do jak složité hry se zapletl. Zřejmě se chce nějak obhájit, a tak se vydává do tehdy anglického New Yorku. Zakotvil přitom u Gardinerova ostrova poblíž Long Islandu, kde jeho lidé zakopávají zbytek cenností. Tento poklad je však brzy objeven. Kidna zatýkají, převážejí do Anglie a roku 1701 věší.